

[Anker Lau.]

Nej, det er ikke forbrugerne, det her drejer sig om, de kan kun værnes gennem den frie konkurrence. Det er en politisk udvikling, man vil hjælpe frem gennem det lovforslag, som er fremsat, men dertil skal man ikke vente vor medvirken.

Weikop: Jeg vil gerne først gøre nogle enkelte bemærkninger om havregryn, ikke så meget om, hvorledes havregrynsspriserne har udviklet sig, for det har den højtærede handelsminister jo allerede gjort rede for — der er nemlig ikke sket noget som helst med havregrynsspriserne, efter hvad den højtærede handelsminister sagde, så derfor er der ingen grund for mig til at komme nærmere ind herpå. Jeg forstår imidlertid, at der ligger en bebrejdelse i det ærede medlem hr. Lars P. Jensens udtalelse om, at disse maksimalpriser blev ophævet.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, om han ikke har opdaget, at der har været en meget betydelig diskussion om faren ved bemyndigelseslove og faren ved at overlade administrationen en altfor stor magt. Se, netop fordi en sådan diskussion er rejst, og rejst fra mange sider, skulle man rent umiddelbart tro, at det ærede medlem hr. Lars P. Jensen havde forstået, at en minister måtte føle det som sin pligt at være yderst varsom med at træffe en afgørelse, der giver administrationen medhold, hvis der kan herske afgørende tvivl. I havregrynssagen, som var en konkret sag, var der en sådan afgørende tvivl tilstede, alene derved, at et mindretal — jeg må straks indskyde, at ankenævnet kun består af 3 medlemmer, en højesteretsdommer, en hovedrevisor og en professor —, en af disse 3 personer tydeligt tilkendegav, at han hverken i motiverne til eller forhandlingerne om prislovforslaget eller i selve loven kunne finde tilstrækkeligt holdepunkt for en fortolkning, der i det foreliggende tilfælde kunne give priskontrolrådet hjemmel til at fastsætte den pågældende pris, og mindretallet indstillede derfor, at maksimalprisen ophævedes.

Skulle det ærede medlem hr. Lars P. Jensen have ret i, at man bare skal følge et ankenævns afgørelse eller flertallets afgørelse og derved tilsidesætte den sikkerhed, der vel bør ligge i, at en minister under sit ansvar skal træffe den endelige afgørelse, således som det også er lovens mening, så rejser der sig efter min mening et meget alvorligt spørgsmål netop om faren ved bemyndigelseslove og ved nævns afgørelser. Indtil videre kan jeg ikke tro, at det ærede

medlem hr. Lars P. Jensen virkelig kan mene, at nævnet i de sager, der indbringes for det, og som nævnet har til afgørelse i stedet for — kan man vel sige — domstolene, skal have en sådan magt, at deres afgørelse ikke kan ændres, end ikke, når der gives ministeren hjemmel til at gøre det, således som rigsdagen har givet ministeren hjemmel til at kunne ændre en sådan afgørelse. Det er i sig selv et betænkeligt, ja, man tør vel sige farligt princip, at en minister i stedet for domstolene skal træffe afgørelser i sager, der berører hans eget administrationsområde, men dobbelt galt er det, hvis ministeren, hvor forholdene taler derfor, ikke benytter sin bemyndigelse. Her står vi overfor et principielt spørgsmål, men selve sagen, det drejede sig om, var en konkret sag og ikke en principiel sag.

Det forslag til forlængelse af lov om priser, som den højtærede handelsminister har fremsat, kan mit parti tiltræde. Den nu gældende prislov, der foreslås forlænget, er nøjagtig den samme prislov, som den daværende handelsminister H. C. Hansen den 5. oktober i fjor foreslog forlænget uændret.

Ved fremsættelsen af lovforslaget i fjor stod der i bemærkningerne, at den daværende, altså socialdemokratiske, handelsminister på grund af prisudviklingen ikke mente at kunne foreslå lempelser i loven. Jeg beder det ærede medlem hr. Lars P. Jensen lægge mærke til, at den socialdemokratiske minister ikke mente at kunne foreslå lempelser i loven, og den nuværende højtærede handelsminister er nu, et år efter, af samme mening.

I bemærkningerne om, at der på grund af forholdene ikke var mulighed for at foreslå lempelser, må der efter min mening — i modsætning til det ærede medlem hr. Lars P. Jensens — ligge, at man, dersom prisudviklingen tegnede sig noget gunstigere, ville have foreslået lempelser. Jeg vil håbe, at forholdene dog må udvikle sig sådan, at det vil blive muligt at lempe loven engang, og forhåbentlig vil prisudviklingen på visse områder blive så gunstig, at det ikke er nødvendigt at foretage indgreb. Jeg tror ligesom den sidste ærede taler, at konkurrencen bedre end prisrestriktionerne kan skaffe forbrugerne lavere priser.

Den nuværende prislovs ekstraordinære bestemmelser må jeg erkende er nødvendige, når der er tale om vareknaphed, som selvsagt ikke må give anledning til, at der fremstår urimelige prisstigninger og dermed urimelige avancer. Hvis prisstigningerne derimod ikke skyldes vareknaphed, men konjunktursvingninger, så bør der som hid-